

штвено-корозивне идеје. Вређају србске светиње, подстичу анти-србску хистерију и међуетничке сукобе. Да ли би такво деловање смело да буде друштвено прихваћено и законски дозвољено? Наравно да не! Наведене антисрбске организације нису никаква алтернатива већ су део постојећег хаоса и безнађа, чему једину праву алтернативу представља национална револуција којом ће бити створена слободна, социјална и национална Србија! •

ШТА ЈЕ СРБСКА АКЦИЈА?

Србска Акција је удружена борбена делатност и заједничко прегнуће православних србских родољуба које има за циљ буђење србског народа из постојеће летаргије, учмалости и бивствовања у лажном миру устајале духовне баре Новог доба.

Шта желимо?

Желимо да истрајемо у борби за опстанак србског народа и обнову православне вере код данашњих Срба. Наш циљ је повратак заветним србским идеалима и вредностима које су красиле наше свете и славне претке.

Желимо да сачувамо наше национално биће, како у смислу борбе против разарајуће беле куте тако и по питању чувања духовног, културног и биолошког наслеђа наших предака.

Желимо да србски државно-народни Дом буде уистину србски, то јест да има особен друштвени склоп који је скројен по мери аутентичног србског духа и србског интереса.

Желимо ПРАВОСЛАВНЕ ИНТЕГРАЦИЈЕ уместо тзв. евроатлантских интеграција. Слично као што су помесне цркве православних народа гране на јединственом стаблу васељенске Цркве, тако и државе ових народа требају бити саставни делови јединственог, чврстог мејудржавног организма Православне заједнице народа. На тај начин, православни народи ће повећати могућност сопствене духовне и физичке заштите, као и економског и културног уздизања.

Будимо саборци!

Србске родољубе који своја идејна стремљења препознају у идеолошком концепту Србске Акције, позивамо на удруживање у борби за добро нашег народа. Само саборношћу, потпуном преданошћу циљу и поправљањем превасходно себе самих, можемо створити снагу која ће бити кадра да се ваљано бори за духовну и државотворну обнову Србства.

srb-akcija.org

О „АНТИФАШИЗМУ“, СЕПАРАТИЗМУ И МЕЂУЕТНИЧКИМ ОДНОСИМА

У данашње демо(но)кратско мрачно доба, неретко се зарад стицања политичких поена, користе разне етикете као што су „издајник“, „лопов“ или „фашиста“. У том лонцу који кључа од гомиле супротстављених мишљења, стално се могу чути ове и сличне оптужбе. Најинтересантнија од наведених етикета свакако јесте „фашиста“, пре свега због дијапазона употребе овог термина у циљу означавања појединца или групе људи.

Данашњи такозвани антифашисти користе термин „фашиста“ за означавање припадника различитих политичких организација, чији је заједнички именилац патриотизам, пак чак и за етикетирање црквених и већине научних ауторитета ове земље. Фашиста је за њих, рецимо, свако ко одлучно каже НЕ паради срама (такозваној геј-паради) у Србији. Затим, свако ко јасно каже да је за здраву и јаку породицу, за здраву и јаку Србију. Свако ко примећује да је србско друштво духовно и морално посрнуло. Свако ко је против било каквог сепаратизма, почевши од Косова и Метохије, преко Рашке области до Војводине. Фашиста је, по њима, сваки Србин који жели да се србске земље са десне и леве стране Дрине уједине у јединствену србску националну државу, али и готово сваки верник и свештеник Србске Православне Цркве.

Овакво етикетирање у Новом Саду има организовани облик, па се поставља питање ко иза њега стоји? За ову кампању лажи и деструкције свакако је најодговорнија организација под називом „Антифашистичка акција Нови Сад“ (у даљем тексту АФАНС) и њени ментори и спонзори из земље и иностранства. АФАНС је део међународне мреже под називом „Антифашистичка акција“, која позива на насилно супротстављање свима који не деле њихове анархистичко-комунистичке ставове и свему што они сматрају за „фашизам“, а то су углавном држава, црква, војска, породица, традиција и родољубиве организације. На свом сајту, АФАНС недвосмислено позива на насиље, али се надлежни органи никада нису тиме позабавили.

Споменули смо менторе, спонзоре и политичке савезнике АФАНС-а, па је ред да наши читаоци буду упознати и са тиме. Наиме, већина активиста АФАНС-а спада у подмладак сепаратистичке странке Ненада Чанка – Лиге социјалдемократе Војводине (ЛСВ). АФАНС и ЛСВ заједно су наступали у више наврата, а најбољи пример њихове сарадње је њихов заједнички протест и захтев да се уклони споменик Јаши Томићу, јер им смета проглас који Јаша Томић држи у руци. То је проглас о уједињењу Србске Војводине и Краљевине Србије 1918. године.

Активисти АФАНС-а су познати и по томе што воле да ниподаштавају све што су генерације неговале и стварале, те сматрају да им ништа не може бити свето, што су и показали позирајући са раширеним албанским заставама и мапама независне Војводине. И мада непрестано позивају на толеранцију и борбу против верске, расне, националне и сваке друге нетрпељивости, они сами ту нетрпељивост производе – пишући увредљиве графите по свим храмовима у Новом Саду (како православним, тако и римокатоличким и протестантским) и не поштујући културно наслеђе ни једног народа који живи у Војводини. При томе, инсистирају на разликама и комшијске свађе претварају у међуетничке сукобе.

Вековима у војвођанској равници заједно живе многи народи, и то није спорно. Већих међуетничких сукоба и инцидента данас нема, осим изолованих случајева. Проблем је у томе што АФАНС и ЛСВ желе да покрену националне мањине против србске већине, а зарад сопственог политичког профита и по налогу Европске уније. Управо такво деловање доводи до тензија. Најбољи пример је провоцирање сукоба између Срба и Мађара. Чињеница је да Мађарима, као и другим мањинским народима у Војводини, нико не угрожава њихова права. Највећи број припадника националних мањина јесу часни и поштени људи, од којих су многи страдали на ратиштима деведесетих, јуначки се борећи за Србију. Шта више, највећи одзив регрута и резервиста у Војводини, током рата на Космету 1998-1999. године, био је забележен управо на северу Војводине (Хоргош, Сента, Ада, Мол, Бечеј), где претежно живе Мађари. То су они исти Мађари који, као и Срби, плаћају порез нашој држави и сасвим нормално живе у својим срединама. Стога нам нису потребни никакви антифашисти нити аутономаши, који из сопствених себичних разлога желе да унесу немир и раздоре међу овдашњим народима.

Најжалоснија је чињеница да су активисти АФАНС-а углавном Срби (и по који припадник мањина), иако се јавно декларишу као етнички „Војвођани“, или одбијају да се изјасне о националној припадности.

Они раде све да би урушили углед и утицај србске државе у северном делу Србије. Али обични људи, радници и сељаци, лако разобличују њихову пропаганду која се заснива на ставу да је срамота бити Србин у Војводини.

А које су активности АФАНС-а? Морамо признати да је АФАНС врло активан покрет, и то у блаћењу, деструкцији и изопачавању менталитета омладине у Новом Саду и шире. Њихове активности су разноврсне: од уличних акција у виду лепљења плаката и налеплица, писања графита и физичких насртаја на неистомишљенике (углавном чопоративно, у односу 10:1), до концерата, изложби и разних „едукативних“ радионица на којима се пропагирају педерастичка, хомосексуални бракови, сепаратизам и сл. Једна од последњих таквих манифестација АФАНС је организовао у знак подршке руској панк групи *Pussy Riot*, чије су чланице осуђене на две године затвора због скрнављења храма Христа Спаситеља у Москви. Какву поруку овдашњи антифашисти тиме шаљу омладини у Србији, није тешко закључити.

Све радионице АФАНС-а одржавају се у Омладинском центру ЦК13, познатијем као „Црна кућа“. Поред тога што је легалност многих активности у „Црној кући“ под знаком питања, такође је нејасно зашто нико из Завода за изградњу града, или било које од надлежних институција, није реаговао на сам изглед објекта ЦК13, јер је његовим фарбањем комплетно у црну боју нарушена естетика тог старог дела града Новог Сада.

ЦК13 располаже мултимедијалном опремом високог квалитета и обезбеђен је врло скупим системом за видео надзор, па се поставља питање: откуд им новац и ко финансира све те антисрбске активности новосадских антифашиста? „Црна кућа“ је отворена уз помоћ средстава немачке антисрбске организације *Schüler Helfen Leben* (познате по давању подршке хрватском геноциду над Србима деведесетих година), као и уз подршку немачке амбасаде у Београду. Сем тога, позната је чињеница о тесним везама АФАНС-а и ЦК13 са Фондом за отворено друштво Џорџа Сороса, који финансира већину антисрбских странака и организација, почевши од ЛДП, преко Фонда за хуманитарно право Наташе Кандић и других.

Након сумирања свих идеја и активности АФАНС-а, ЦК13 и ЛСВ, лако је закључити да је њихово деловање вишеструко штетно. Бесмисленим етикетирањем, лажним оптужбама и блаћењем преко медија, часним људима они стварају егзистенцијелне проблеме, доводећи их у опасност од губитка посла. Пропагирају сепаратизам и разне дру-